Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 11 (231) 15 Haziran 1979

İÇİNDEKİLER:

1. TKP MK'nin Açıklaması
2. UPF ve ekonomik yıkım
3. 141-142. maddelerin kaldırılması isteniyor
4. 141-142.maddeler nedir?

A Ç I K L A M A

TKP MK Politik Bürosu yöre sekreterleriyle, yığın çalışmaları sorumlularıyla üst düzeyde bir toplantı yaptı. Toplantı, dünyada ve ülkemizde durumu irdeledi. Türkiye üzerinde NATO'nun, Amerikan emperyalizminin çok yönlü baskıları yoğunlaşıyor. Faşizm tehlikesi daha da artıyor. Bu baskılara, bu tehlikeye karşı TKP tüm ulusal, demokratik güçleri savaşta eylem birliğine çekmeyi başa alıyor.

Toplantı Plenumdan bu yana TKP'nin gelişmesini gözden geçirdi. Partimizin önünde duran başlıca politik, ideolojik ve örgütsel görevleri saptadı.

Emperyalizmin barışa, yumuşama sürecine saldırıları karşısında tüm barış güçlerinin ortak eylemi daha da zorunluk oluyor. Bu savaşta SBKP'nin Lenince barış politikası, uluslararası komünist hareketin birliğinin güçlenmesi daha da sonuç alıcı oluyor.

Amerikan emperyalizmi, NATO bölgemizde ve ülkemiz üzerindeki baskılarını arttırıyor. Memleket derin ekonomik, politik bunalımların burgacında kıvranıyor. Burjuvazinin eski yöntemlerle hükümet etme olanakları daralıyor. Getirdiği sıkıyönetim işçi sınıfının, halkımızın savaşını durduramamıştır. Sınıf savaşımı giderek daha acımasız, daha sert boyutlar alıyor. Burjuva partileri arasındaki sürtüşme ve çatışmalar hızlanmıştır. Faşizm tehlikesi artmıştır. CHP ağırlıklı hükümet bütün alanlarda emperyalizmle, işbirlikçi tekelci burjuvaziyle, gericilikle uzlaşmaya gidiyor. Faşist saldırılar karşısında geriliyor. Anti-komünist uygulamalar artıyor. Bunalımın yükü emekçilerin sırtına yükleniyor. Türkiye Kürdistanı'nda burjuvazinin şövenist baskıları, ulusal ezgi yoğunlaşıyor.

TKP baş düşman NATO'ya, emperyalizme, işbirlikçi tekelci burjuvaziye, gerici, faşist güçlere karşı savaşı öne almıştır. Ulusal bağımsızlık, ileri demokrasi, barış ve sosyalizm için yığınların savaşlarını örgütlüyor. Onların güncel istemleri için çıkışlarını sosyalizme açılan ileri demokratik devrim savaşımıyla bağlıyor. TKP, Kürt halkı üzerindeki şövenist baskı, ulusal ezgi ve zorla özümseme politikasına karşı savaşıyor. Hükümetin NATO'culuk, sıkıyönetimcilik ve kemerleri sıkma politikasının iç yüzünü yığınlara açıklıyor. Onları uyandırıyor. Yığınların hoşnutsuzluğunu kendi

çıkarları için kullanmak isteyen AP, MHP gibi gerici, faşist partilerin demagojilerine karşı savaşıyor. Hükümetten yüz çeviren, ya da onu henüz destekleyen halk yığınlarını eylem birliğine çekmek, ulusal demokratik cepheyi oluşturma savaşına kazanmak yolundan yürüyor. TKP, anti-emperyalist, anti-faşist yığın eylemini ana savaşım biçimi olarak belirliyor. Hükümetin politikasına bel bağlamak da serüvenci grupların terör eylemleri de faşist tırmanışa yardımcı oluyor. 1 Mayıs eylemi devrimci yığınsal savaşım taktiğinin eylem alanında başarılı bir doğrulanması oldu. TKP, sıkıyönetimden sonra doğan yeni koşullarda, legal, illegal çalışmayı uyumlaştırıyor.

Hem uluslararası durum, hem de memlekette derinleşen bunalım TKP'nin üzerine tarihsel sorumluluklar yüklüyor. Bunalımın devrimci yönde sonuçlar doğurmasını belirleyecek olan sübjektif etmendir. Partimizin her alanda daha da güçlenmesi, yığınları savaş alanlarına çekme yeteneğini daha da yükseltmesidir. İşçi sınıfının birliğinin, işçi-köylü bağlaşıklığının, ulusal demokratik cephenin kurulmasıdır. Halk yığınlarının anti-emperyalist, anti-tekelci, demokratik eylemini yükseltecek olan böylesi bir politikadır. İşçi sınıfının öteki halk yığınlarını kendi çevresinde birleştirmesi, proletarya hegemonyası, TKP'nin bağımsız politikası temelinde yığınsal etkinliğinin artmasıyla sağlanacaktır. Bu da TKP'nin en başta işçi sınıfı arasında, köylülük, orta katmanlar içinde giderek güçlenen önderliği ile bağlıdır. Komünistlerin yığınlar arasındaki savaşımı, ulusal, demokratik, politik güçleri üstten birleştirmede temeldir. TKP üstten ve alttan tek cephe politikasını bir birinin karşısına koymuyor.

Toplantı TKP'nin politikasının doğruluğunu onayladı. Partimizin nicel ve nitel yönden hızla geliştiğini, yurt çapında işçi sınıfının yığınsal Marksçı-Leninci partisi olma niteliğinin yükseldiğini gösterdi. TKP'nin Leninci politik, ideolojik, örgütsel birliğinin daha da güçlendiğini saptadı. Parti kadrolarının politik deneyimi, olgunluğu artıyor. Savaşkanlık düzeyi gelişiyor. Parti örgütleri çetin koşullarda devrimci özveriyle savaşıyor. Yığınlar içinde donmuş kalıplarla değil, dalıcı, yaratıcı biçimlerle çalışıyor. Böylece, egemen güçlerin TKP'ye karşı çok yönlü saldırı ve yalıtlama girişimlerini kırıyor.

Toplantı eksikleri de saptadı. Onların giderilmesi yollarını gösterdi. Partinin önüne çıkan her türlü zorluğu, Leninci birlik

ve disiplinle çözecek, aşacak güçte olduğunu kanıtladı.

Günümüzde ideolojik çalışmayı her alanda daha da geliştirmek, partimizi güçlendirmede tutulacak ana halkadır. İşçi hareketinin ideolojik düşmanlarına, sağ ve "sol" oportünizme karşı savaş aralıksız sürüyor. Bu savaşta günümüzde baş tehlikeyi sağ oportünizm oluşturuyor. TKP bu tehlikeye karşı savaşmadan "sol" oportünizmin yenilemiyeceğini belirtiyor. Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin ışığında yürüyor.

Toplantı, sağ oportünizm tehlikesine karşı uyarı yaptı. Her türlü sağ ve "sol" yanlış görüşleri eleştirdi. Parti belgelerini, MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın görüşlerini, parti politikasını çarpıtan, vardığı sonuçlarla bugünkü koşullarda serüvenciliğe yol açan, ulusal demokratik cephe politikasının gereklerini atlayan yanlış tutumlara karşı savaş zorunluktur. Öte yandan Leninci parti normlarının göz bebeği gibi korunması, titizlikle uygulanması için savaş, sağ oportünizme karşı savaştan ayrılmıyor. Farklı koşullarda savaşan parti örgütlerinin tümünde aynı Leninci kadro niteliklerinin yaratılması süreci ilerliyor.

Toplantı tüm parti örgütlerini yığınlarla birlikte, yığınların önünde, devrimci görevleri daha da üstün bir başarıyla yerine getirmek için savaşa çağırdı.

TKP, emperyalizmin baskılarına, faşizm tehlikesine, tekellerin artan sömürüsüne karşı olan bütün güçlerle eylem birliği için ardıcıl savaşımını daha da hızlandıracaktır.

Türkiye Komünist Partisi

MK Politik Bürosu

3 Haziran 1979

UPF ve ekonomik yıkım

CHP ağırlıklı hükümet İMF'nin ağır koşullarına boyun eğerek TL.'nın değerini % 43 oranında düşürdü. Böylece yıl başından bu yana çeşitli adlar altında % 80 oranında devalüasyon yapıldı. Her devalüasyondan sonra iğneden ipliğe her mal ve hizmete zam geldi. Son devalüasyonla birlikte benzin fiyatları % 100, demir-çelik % 35-40, tekel maddeleri % 30, dolmuş, taksi, vapur ve THY bilet fiyatları % 40 arttı. Haziran ayı sonuna kadar tüm şehiriçi ve kentlerarası taşımacılığa, yapı malzemelerine, buzdolabı ve otomotiv endüstrisi ürünlerine % 45-60 oranında zam yapılacağı açıklandı.

Devalüasyonla birlikte karşılıksız para emisyonu da tehlikeli boyutlar aldı. 1978 yılında 34 milyar 898 milyon lira karşılıksız para basılmışken, 1979'un ilk yarısında bu sayı da aşılmış ve enflasyon oranı daha şimdiden % 70'i bulmuştur. Enflasyon ve pahalılı bakımından Türkiye OECD ülkeleri içinde baş sırayı alıyor.

Türkiye'nin dış borç toplamı 20-25 milyar dolara yaklaşıyor. Dışa borçlanma bakımından dünyanın üç ülkesi arasında yer alan Türkiye, Maliye Bakanlığının resmi verilerine göre, bu yıl dış borç ana para ve faiz olarak 1 milyar 900 milyon dolar ödemek zorundadır. İMF, Dünya Bankası, Avrupa Yatırım Bankası ve OECD ülkelerinin Türkiye'ye vermeyi vaadettikleri "taze para" ve kredilerin toplamı ise 1,5 milyar dolar kadardır. Bugün Türkiye'de aile başına 78 bin 541 lira dış borç düşmektedir.

Türkiye'nin dış ticaret açığı 1978 yılı sonu 5 milyar dolara yükselmiştir. 1979 yılının ilk yarısında döviz yokluğundan dış alım yapılamaz durumuna gelinmiştir. Petrol, mazot, gerekli hammadde ve ara mallar, yedek parça, gübre, tarımsal ilâç alınamadığından ve endüstrinin dışa bağımlı olmasından üretim hızla düşüyor. İşletmelerin büyük bir bölümü bu nedenle yarı kapasiteyle üretim yapıyor. Bu ise işsizliğin daha da artmasına neden oluyor. Toplu işçi çıkarmalar artıyor. Resmi verilere göre, çalışabilir nüfusun % 20'si açık, % 41'i gizli işsizlik cehenneminin içindedir.

Ekonomik yıkıma, derin bunalıma karşın işbirlikçi tekelci sermayenin, holdinglerin kârları, bankaların vurgunları hızla artıyor. Hükümetin özel sektörü özendirici önlemleri, örneğin özel

sektör için ithalat teminatlarının yüzde 100 yükseltilmesi, ihracatçılara verilen dövizin yüzde 25 arttırılması, kredilerin iki kata çıkarılması buna olanak sağlamıştır. Bu olanaklardan yararlanarak holdingler kârlarını bir yıl öncekine oranla yüzde 35-40 arttırırken, KİT'ler 1978'de 50 milyar Lira zarar etmiştir.

141-142. maddelerin kaldırılması isteniyor

141-142. maddelerin kaldırılması savaşımı giderek genişliyor. İlerici yurtsever güçler hakkında bu maddelerden açılan davalar, faşist 141-142. maddelerin yargılanması biçiminde geçiyor.

İzmir 2.Ağır Ceza Mahkemesinde bazı ilerici gençler hakkında açılan davada, mahkeme, faşist 141.maddenin Anayasaya aykırı olduğunu belirti ve bu maddenin kaldırılması isteğiyle Anayasa Mahkemesine gönderilmesi kararını oybirliğiyle kabul etti. Kararda bu maddenin eylemi değil, düşünceyi cezalandırdığı belirtildi.

Öte yandan Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu, İstanbul 2.Ağır Ceza Mahkemesi'nin faşist 142.maddenin kaldırılması yönündeki ikinci başvurusunu da geri çevirdi. Bilindiği gibi İstanbul 2.Ağır Ceza Mahkemesi'nde TKP Programı davasında ÜRÜN Yayınevi Sorumlusu Ahmet Taştan 142.maddeden yargılanmıştı. Avukatlar bu maddenin Anayasaya aykırı olduğunu ve 142. maddenin kaldırılması için Anayasa Mahkemesine başvurulmasını istemişlerdi. Mahkeme, bu istemi yerinde bulmuş ve Anayasa Mahkemesine başvurmuştu. Anayasa Mahkemesi ise, bu maddenin Sıkıyönetim Mahkemesi çerçevesine girdiği gerekçesiyle bu istemi geri çevirdi. Şimdi İstanbul Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi de 142.maddenin kaldırılması için Anayasa Mahkemesine başvurmuş bulunuyor. Türkiye ve birçok ülkedeki özgürlük yanlıları, bu yeni başvuru karşısında Anayasa Mahkemesi'nin kararını bekliyor TKP üzerindeki yasağa ve faşist yasalara karşı savaşı hızlandırıyorlar.

141 ve 142. maddeler nedir ?

1936 yılında yapılan değişiklikler ile Türk Ceza Yasası'na alınan bu iki madde nereden gelmekte? Bu yasalar Türk Ceza Yasasına alındığı günden bugüne yalnızca işçi sınıfının örgütlenmesi ve ideolojisinin yaygınlaştırılması girişimlerine karşı değil, pek çok demokratik girişimin de karşısında kullanılmış, pek çok demokrat bu maddelerden yargılanarak hüküm giymiştir. Bu maddelerin cezası 5 yıldan başlamakta ve idama kadar uzanmaktadır.

141 ve 142. maddeler 1926 yılında İtalya'da faşizmin yerleşme döneminde ortaya çıktı. 1922'de iktidara gelen faşizm düzenini korumak için "devletin savunulması" kavramını ön plana çıkarttı ve faşist "devletin korunması kanunu" 1930 yılında Ceza Yasasına girdi. Erke geldiği yıllarda önce özel bir yasayla tüm kendine karşı sendikaları ve dernekleri kapatan Musolini, bu ceza yasalarından, kapatılan örgütlerin yeniden gizli olarak kurulması veya propagandasının yapılmasını önlemek için yararlandı.

6 yıl sonra da bu 270 ve 272 sayılı maddeler, 141 ve 142 sayılı maddeler olarak Türk Ceza Yasasına alındı. Bu maddeler, 1979 Türkiye'sinde halâ yürürlüktedir ve pek çok demokrat, sosyalist ve komünist bu yasalardan ötürü yargılanmaktadır.
